

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

ก. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙อ้างอิงโดยระบุเล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์เช่นที่.ส. (ไทย) ๙/๑๙๓/๖๕ หมายถึง สุตตันตปิฎกที่ขนิทาย สีสันธวรรค เล่มที่ ๙ ข้อที่ ๑๙๓ หน้า ๖๕,ข.ส.(ไทย)๒๕/๑๐๔๒/๗๔๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิบาต(ภาษาไทย) เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๑๐๔๒หน้า ๗๔๖,(บาลี)๒๕/๑๐๔๒/๕๒๕ หมายถึง สุตตนิบาต(ภาษาบาลี) เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๑๐๔๒หน้า ๕๒๕

การใช้หมายเลขอ้างอิงปกรณ์วิเสส โดยระบุคำย่อชื่อคัมภีร์/เล่ม/หน้า เช่น วิสุทธ. (บาลี) ๓/๕ หมายถึง คัมภีร์วิสุทธิมรรค (ภาษาบาลี) ภาคที่ ๓ หน้า ๕ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระวินัยปิฎก

วิ.ม.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ม.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที่.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที่.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที่.ปา.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.อุ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปริปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ทุก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ติก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)

อง.ปญจก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปัญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)
ขุ.สุ.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สูตรนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.สุ.	(บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สูตรนิบาตปาลิ	(ภาษาบาลี)
ขุ.จู.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	จูฬนิตเทส	(ภาษาไทย)
ขุ.ม.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	มหานิตเทส	(ภาษาไทย)
ขุ.ป.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ปฏิสัสมิทามรรค	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง.	(ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	ธรรมสังคณี		(ภาษาไทย)
อภิ.วิ.	(ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	วิภังค์		(ภาษาไทย)
อภิ.ปุ.	(ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก	ปุคคลบัญญัติ		(ภาษาไทย)

ปกรณ์วิเสส

วิสุทธิ.	(ไทย)	=	วิสุทธิมรรคปกรณ์			(ภาษาไทย)
----------	-------	---	------------------	--	--	-----------

ข. คำย่อเกี่ยวกับคัมภีร์อรรถกถา

การใช้หมายเลขอ้างอิงอรรถกถา โดยระบุคำย่อชื่อคัมภีร์/ เล่ม (ถ้ามี)/ ข้อ (ถ้ามี)/ หน้า เช่น ขุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๗ หมายถึง ขุททกนิกาย ธรรมบทอรรถกถา เล่มที่ ๑ ข้อ ๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก

ม.ม.อ.	(ไทย)	=	มัชฌิมนิกาย ปปัญจสุทนี	มูลปิณณาสกอรรถกถา	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.อ.	(บาลี)	=	องคุตตรนิกายมโนรปุรณิ	จตุกกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.ฉกก.อ.	(บาลี)	=	องคุตตรนิกายมโนรปุรณิ	ฉกกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.ธ.อ.	(ไทย)	=	ขุททกนิกาย ธรรมบทอรรถกถา		(ภาษาไทย)
ขุ.ป.อ.	(บาลี)	=	ขุททกนิกายสทฺธมมปฺปกาสิณี	ปฏิสัสมิทามคคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)

อรรถกถาพระอภิธรรมปิฎก

อภ.สง.อ. (ไทย) = อภิธรรมปิฎกฉัมมสังคณี อัญสาตินีอรรถกถา (ภาษาไทย)
 อภ.วิ.อ. (บาลี) = อภิธรรมปิฎก วิภังค สมโมหวิโนทนีอรรถกถา (ภาษาบาลี)

ค. คำย่อเกี่ยวกับคัมภีร์ฎีกา

การใช้หมายเลขอ้างอิงฎีกา ใช้ฎีกาภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยระบุคำย่อชื่อคัมภีร์/ เล่ม (ถ้ามี) / ชื่อ/ หน้า เช่น วิภาวินี (บาลี) ๑/๑๗๑ หมายถึง อภิธรรมตถวิภาวินีฎีกา (ภาษาบาลี) เล่ม ๓ ชื่อ ๓๒๖

ฎีกาปกรณ์วิเสส

วิภาวินี. (บาลี) = อภิธรรมตถวิภาวินีฎีกา (ภาษาบาลี)

